

Systemické konstelace na Stát a Svět - pozvánka

Systemické konstelace na Stát a Svět

Všichni pozorujeme změny tohoto světa, které doléhají i na náš kontinent a do naší země. Ať už je to krize zavedeného demokratického systému a jeho politických elit, vzestup nositelů jednoduchých řešení jak doma, tak v zahraničí, přesuny etnik vyvolané válečnými konflikty, ekonomickými nerovnostmi, nedostatkem vody a potravinových zdrojů, zesilováním fanatických myšlenkových proudů, zájmy mocností, přelidněním, změnami klimatu a růstem extrémů počasí.

V předvečer krajských a senátních voleb, v neděli 2.10.16 se podíváme metodou systemických konstelací na to, kam se ubírá naše republika, její politická reprezentace a její lid, na situaci v Evropě, která zažívá první poválečné štěpení i na celosvětovou situaci v období nadcházejících prezidentských voleb v USA, které taktéž zrcadí krizi dlouhodobě zavedených elit a vzestup hlasatelů přímočarých řešení. Možná i zahlédneme, kdo má na růstu světové turbulence osobní zájem, či zda je to přirozený proces, jehož smysl ještě plně nechápeme.

Z těchto konstelací se pokusíme postoupit do náhledu, kam se ubírá náš svět, naše planeta, její obyvatelstvo, příroda a jaké je naše místo v budoucnosti, případně co pro to můžeme, či budeme muset udělat.

Celkový počet účastníků celodenního semináře je 12 osob. Cena za seminář pokrývá pouze pronájem prostor a činí 100,- Kč na osobu. Seminář se koná ve Studiu Osm, Srbská 2, Praha 6 (5 min od metra A Hradčanská, www.studioosm.cz) **2.10.16 od 10-17h** s přestávkou na oběd.

Seminář je vhodný jak pro pokročilé účastníky, které metodu již znají, tak i pro začátečníky, kteří se mohou vcítit do příběhů, jež přímo nezahrnují členy rodin a osobní témata, jak je u rodinných systemických konstelací obvyklé. Osobní konstelace nejsou obsahem tohoto mimořádného semináře.

Přihlašte se na martin@sanxmartin.com

Přeji hezký zbytek léta a zářivý podzim

Martin Šanda, www.sanxmartin.com

Systemické konstelace na Stát a Svět: zápis – 2.10.2016 10-17h,

Studio Osm (www.studioosm.cz)

Lektor konstelací : Martin Šanda (www.sanxmartin.com)

Účastníci: 9 konstelářů - výcviky u B. Hellingera, Z. Tuškové, B. Zielhofera, aj. + 3 konstelací znalí klienti (2 z nich terapeuti jiných metod). Celkem 9 žen a 3 muži (vč. vedoucího lektora).

Z konstelací se v období do 48 hodin před začátkem omluvilo 5 mužů ze 7 (lektor nezapočítán) pro: zapomnění přihlášky-jedu na chatu oslavit své narozeniny, nemoc 2x, fyzické vyčerpání a nečekané komplikace. Z 10 přihlášených žen se nedostavila jedna (patrně nedostatek orientace v prostoru a termínech). Jeden z mužů se účastnil jen prvních dvou konstelací (pro osobní program odpoledne). Po pěti konstelacích se počet osob snížil o 3 ženy z důvodu logistiky odjezdu do bydliště.

Konstelace byly prováděny klasickou technikou pojmenovaných zástupců. Lektor přednesl jím připravené téma, krátce ho komentoval, poté vyjmenoval role, které si připravil (redukováno na aktuální počet s předpokládaným přidáváním entit během konstelace). Role byly nabídnuty účastníkům, kteří se dobrovolně hlásili. Zbývající role byly s požádáním přiděleny (naprosto výjimečně). Konstelace poté generovala další role. Zbývající zástupci je většinou sami cítili a do konstelace nastoupili v dalších rolích. Z vygenerovaných rolí účastníky konstelací (vyjma lektora) se zhruba polovina doplňujících entit shodovala s těmi, které měl lektor připravené v záloze. V menšině případů nové entity vyhlásil a k přistoupení požádal lektor. Zástupci si v konstelaci sami našli své místo a pohyb, lektor dotazy zjišťoval jejich stav. Díky významné pokročilosti a zkušenosti účastníků/konstelářů se konstelace řídila většinou sama. Rituální věty (zřídka říkali sami zástupci bez vyzvání, naprosto výjimečně na pokyn lektora – většinou nebyly klíčové pro posun konstelace). Konstelace byly odděleny cca 15 minutovými přestávkami. Doby konstelací se pohybovaly v kolem 45-60 minut.

Do konstelace Volby v USA byly entity všechny vybrány lektorem na základě trojnásobného zájmu si zahrát Donalda Trumpa 😊 - vybrán jiný zástupce, který se nehlásil.

Konstelace nebyly prováděny metodou pohybů ducha nepojmenovaných zástupců.

Konstelace proběhly v níže prezentovaném pořadí (od detailu po celek). Entity v konstelaci (pod čarou jsou vygenerované během konstelace).

Lektor si je vědom, že níže přednesený obsah je pozorováním z pohledu jeho a ostatních účastníků a nemusí (a většinou doopravdy nekoresponduje) s osobními názory a politickými preferencemi jednotlivých účastníků.

Níže uvedené jsou výpovědi lektora / osob v daných rolích

Konstelace na Českou republiku (volby)

1. Česká republika (později vlast)
2. Voliči
3. Demokratické strany
4. Populistické strany
5. Prezident Zeman
6. Fenomén Babiš
----- (pod čarou konstelací vygenerované role)
7. Strach
8. Rozum
9. Historie / Kořeny
10. Řád
11. Láska
12. Bůh

Česká rep. – důležitý pro mě byl vztah s prezidentem Zemanem, záleželo mi na tom, jak mu je, potřebovala jsem, aby stál vedle mě a vnímal mě a spojení mezi námi. Voliče jsem viděla jako děti a též mi záleželo na tom, aby byli spokojeni a aby měli to, co potřebují. Nejproblematičtější bylo pro mne slovanství - buď příliš agresivní, stresující nebo zas malé sedící na zemi.

Voliči - Na začátku jsem měla vřelé spojení se Zemanem, všechno ostatní mne rozčilovalo nebo nezajímalo, v určité chvíli jsem požádala o Rozum, když přišel do konstelace, začalo to být lepší, velmi důležité pro mne byly kořeny, k úplnému vyrovnání došlo až po přidání Lásky a Boha. Zajímavý byl i moment uznání populistických stran, patří k nám a dokud to neuznáme, budou vyvádět, v podstatě nám ukazují, co se snažíme vytěsnit.

Demokratické strany - Zajímavé bylo, že ani Babiš, ani Zeman pro mne nebyly významné osoby, spíš jsem se v jejich blízkosti necítila dobře. Zajímali mne jen voliči a líbily se mi Láska a Rozum. Česká republika byla pro mne trochu zajímavá, nejvíce jsem hluboce prožívala odkaz Masaryka, potažmo demokracii a národnost, češství. Nejprůtažlivější pro mne od začátku byla Národnost a pak Řád.

Populistické strany - pocit hrdosti, jako když hraje státní hymna, frackovitosti, asi tak začátek puberty, ale nakonec v půl kruhu jsem cítila, že ke všem patřím, taková jedna rodina

Zeman – zlomený, zničený klečí, později je konstelací vzchopen / byl takový odloučený, ale pak jsem pociťovala silnou lásku k Česku a zúčastnění na dění.

Babiš – jeho touha je, aby tu byl řád a pořádek. Má snahu o prosperitu (celkově)- je to hospodář. Nemá negativní ani pozitivní vazby na ostatní (politiky). Je v jádru apolitický pragmatik. Na konce konstelace stojí vedle Zemana, má pocit ucházení se o prezidentský úřad.

Strach - V této roli mě trochu překvapoval zájem populistických stran. Jako kdyby nevěděly, co dokážu. Tím, že se ke mně chovaly vlídně a přátelsky, i já jsem se na oplátku k nim tak choval. Projevoval jsem se jen jako obavy. Zároveň mě ten zájem i těšil.

Rozum - konstelaci uzemňuje, dává jí logiku, vnímá řád. / Založením jsem spíše racionální, takže Rozum mi byl docela blízký. Vztah s Láskou pro mne byl silným zážitkem a znamením příslibu do budoucna. Nejzajímavější pro mne byla vstup Boha, který se stal sjednocujícím prvkem. Nebyl jsem schopen se ztotožnit s klečícím Zemanem - to mi ani Rozum nebere.

Láska - na začátku jsem byla nadšená a chtěla jsem se vztahovat ke všem, později, když mě Rozum objal a pak jsme se drželi za ruce, jsem získala jakousi hloubku a přestala jsem na každého fokusovat, přitom jsem ale měla klidné spojení se všemi. Rozhodujícím momentem bylo, že přišel Řád a další klíčový moment byl, že Rozum řekl, že při volbách máme používat hlavně jeho.

Historie / Kořeny - Pre mňa bolo dôležité uznanie – teda to, že som bola videná. Vo svojej sile som sa cítila najviac tam, kde som mohla dávať skrytú podporu tomu čo je teraz/ tomu čo môže prísť (najviac som to vnímala pri voličoch a pri populistických stranách – závan toho nového, ako sa korene tešia z vyrastajúcich výhonkov..). Českú republiku som vnímala ako to všetko, kde sa toto môže odohrávať. Bolo pre mňa dôležité vidieť, že ona toto všetko umožňuje – ako krajina. Klúčové pre mňa bolo uvedomenie- opierať sa o korene, ale nehrabať sa v nich, podpora minulosti, jej uznanie ale nie opakovanie. Veľa záleží na voličoch – tak ako veľa záleží na „mne“ - ako bežnom človeku v bežnom živote...

Řád - Když jsem vstoupila do role, cítila jsem nesmírnou důvěru v český lid a velkou lásku, něhu, sílu, které jsou schopni, cítila jsem jejich moc. Český národ je v povaze optimistický a tvůrčí, byla cítit potřeba spolupráce a trochu otrávenost falešnými leadry. Nemáme rádi, když nám někdo lže, tak to nedělejte, to jako by národ volal. Poznáme to, nejsme tupci. Chceme pravdu. Jako Řádu mi byl okamžitě sympatický Babiš, on ho ctí a potřebuje. Citově se k němu Řád nikterak nevázal, ale podporoval ho. Problém měl se Zemanem, ten se ale nakonec uklonil a Řád uznal. Krásně jsem vnímala historii národa a populistické strany se mnou měly trochu problém. S příchodem Boha vše nabralo správný směr.

Bůh – Demokratické strany vidí na obraze Masaryka, spíš jako ideál než konkrétní osobu. Do konstelace přidán Bůh. Celkový uklidňující rámec a dodání přesahu z přítomnosti do věčnosti, sjednocení všech na rozumně vlasteneckém základě.

Konstelace na Evropu

1. Evropa
2. Evropané
3. EU – instituce
4. Rusko
5. USA
6. Británie
7. Západ Evropy (především EU)
8. Východ Evropy (mimo EU) + (později i Turecko)
-
9. Islámští dobyvatelé
10. Agresivita
11. Německo
12. Řád (později Boží řád)

Evropa – jako slabá vlídná matka samoživitelka bez partnera / Měla jsem samé láskyplné pocity, někdo řekl, že mi chybí agrese! to bylo výstižné. Byla jsem veliká a islámští dobyvatelé malí, ale veliká hrozba pro mne. Jednoznačně je moje síla v sjednocení států. Anglie se snažila dost separovat. Velkou váhu má Německo a Anglie. Dobře mi udělalo, že mne podporovalo Rusko! Můj zájem o malé státy byl opakovaně velký. Když byly státy jednotné bok po boku, byla v tom síla a islámští dobyvatelé ustoupili a ztratili sílu. Jakmile se státy roztříštily, Evropa ztrácela sílu a nabíral ji Islám.

Evropané - Evropané byli nejprve jako malé děti, které potřebují matku. Nevěděli, kdo je kdo, ale nejlídněji se na ně dívala Evropa, tak si ji vybrali za matku. Ta je přijala, dostali od ní hodně lásky a teprve potom byli schopní sami fungovat, ale byli bez energie, vůle, samostatného myšlení (jako děti bez otce?). O agresivitě moc slyšet nechtěli, Když se postavila za ně, necítili oporu, ale odříznutost. I přes určité uspořádání se i na konci konstelace Evropané cítili jako děti, trochu větší, ale pořád s vědomím, že nic nezmůžeme, necháme to na rodičích, ať si poradí. Převládající pocity: pasivita, letargie, někdo to za nás udělá.

EU – vzpurná – já tu vládnou všemu, co mi budete povídat, nabubřelá sebevědomá entita. Poté, když se situace rovnala a země se sdružovaly na individuálním a skupinovém principu, stála v rohu a spíš bez velkého zájmu pozorovala. Až když ji na závěr země přizvaly, že potřebují výkonný administrativní rámec na semknutí se proti muslimům, tak dostala novou roli, nikoliv ale v současné agendě. Všechny země na ní položily jednu ruku (včetně Ruska, a východu s Tureckem) / Naprosto sebestředná entita odpojená od zemí, které jí stvořily, tak trochu jsem měla pocit, že jsem vzpurné dítě a členské státy jsou moje hračky. Zásadní mi přišel deficit mužské energie v Evropě (chybí otec, který by dal dítěti řád a pokoru). Musela jsem úplně zmizet, abych byla schopná se později propojit s Evropou a být užitečná.

Západ Evropy (především EU) – my jsme tu něco strašně posrali, předkloněná do klubíčka na zemi – z této polohy je vyvolána role Agresivity, která přistupuje do Evropy. Západ Evropy je relativně poslušný k Evropě jako kontinentu. Vyjádřená potřeba, že tu chybí vůdce (až to slovo mrazí), myšleno ale jako chybějící mužský prvek (koresponduje s odhlášenými muži ze semináře) / na začátku som mala vela rozporuplných pocitov, myslím že to bolo kvôli rozdielnosti jednotlivých krajín ktoré som zastupovala. Hladala som vlastnú identitu (kto vlastne som?) a hodne som sa skrývala pred Európou – len aby ma nebolo vidieť. Až keď som začala vnímať násilie, boje, znásilňovanie (v sebe a okolo mňa) sa situácia pohla, mohla som pristúpiť k Európe, cítila som lásku ku nej – ako k matke. Pomohlo mi keď prišla Agresivita . Cítila som potrebu s niekým sa spojiť (USA, Rusko, Východná Európa – prakticky mi to bolo jedno ..) a vyhnať, vystrkať „migrantov“. Vníkala som vlastnú silu, ale nejako mi chýbalo „know-how“ jako vlastne na to. Zaujímavé pre mňa bolo že som o Európanov ako takých nemala záujem až kým sa sami nechopili agresivity, resp kým nejakým spôsobom sami nezačali byť aktívni, až potom som im chcela dávať svoju podporu. Inak mne „vodca“ v konštelácii nechýbal. Mužský prvok prišiel v podobe Řádu. Informácia – nestrácať energiu rečami, čas činov. Dôležitá je aktivita a uvedomenie ľudí (teda moja aktivita, moje uvedomenie). Inštitúcia slúži krajinám, krajiny ľuďom. Vytvorí priestor mužom/mužskému/mužovi.

Východ Evropy mimo EU a Ruska (tj. Balkán, Ukrajina) + později Turecko – takové nezbedné neposlušné dítě, které neposlouchá matku Evropu, když ho žádá aby se nechalo vzít za ruku. Tak nějak si pohrává, potancovává, cítí kořeny. Neposlechne ani když jí Řád přikazuje se chytit Evropy. Reflektuje až na Boží řád. / široký pocit v hrudníku, v pohodě, zvědavost, jak to dopadne, časem bratrství se západní evropou, (přidávám interpretaci - možná jako že ty východní státy maj ještě pindoura)

Rusko – na počátku totálně sklíčené a vyčerpané na zemi. Postupně se zlepšuje, když s ním má kontakt hlavně Německo a je přizváno do společenství evropských zemí. / Začínám padlé, pokořené, na kolenou, bez síly. Bolí mě celé tělo, špatně se mi zvedá hlava, nikoho nechci moc vidět, nevím, kdo je kdo. S příchodem agrese ožívám, zajímá mě boj, vidím tam své místo. Evropskou Unii vnímám jako malé arogantní dítě, ale potřebuji ji. Když do hry vstoupí Německo, cítím velkého moudrého spojence. Spolu můžeme použít agrese a postavit se s běžencům z východu...jsme schopni i ochotni podpořit i EU v boji proti imigrantům. Evropu vnímám hodně ženskou, chybí jí uznání agrese jako možného řešení.

USA – konstelaci přihlížejí, snaží se vázat na Británii, která je moc nebere. Je jim víceméně jedno jak to v Evropě dopadne. Na závěr konstelace stojí mírně stranou. / I tady jsem byla od počátku trochu mimo všech, viděla jsem, jak je Evropa slabá a neschopná akce. Cítila jsem se tak sebevědomá a nezávislá, že mě dění kolem a Evropa vlastně zajímaly jen okrajově. I Rusko mi připadalo ubohé.

Británie – vyjadřuje se především odmítavě ke vzpurné EU. Takhle to dál nešlo, máme imperativ svobody a ten tu není. Vyjadřuje se zřetelně, stojí pevně. Občas je jí po boku USA, ale pevné spojení nemají. V konci je dobře spojená

s Německem (Francii jsme do konstelace nedali pro nedostatek účastníků). / Zajímavým momentem pro mne byl vstup agresivity. Slabost "staré" Evropy byla skličující. Postrádal jsem Křestanství jako sjednocující prvek proti islámu.

Islámští dobyvatelé – zástupce vehementně nakráčel do konstelace. Jak zloděj co se rozkoukává na místě činu. A teď to tu vyberem, tohle je země zaslíbená (spíš pocit ekonomický, než nábožensko teroristický). Jejich pozice umenšená až Německem, z nich cítí, že Německo agresivitě opravdu rozumí, má s ní daleko větší zkušenost než muslimové. Německo má roli z agresivity (ohně) dříve nebezpečného pána udělat dobrého sluhu. Evropě schází mužský prvek zdravě agresivního bojovníka obránce / Vše chci ekonomicky využít a teritoriálně obsadit. Nemám strach z Německa a USA, bojuji s nimi úspěšně. USA jsou naduté, ale nejsou takoví frajeři. Pak si dávám odstup, abych to vše viděl, nemám ale strach. Mám respekt k Turecku (rozšířená role východní Evropy), to je pro mě větší a reálná hrozba, víc jak USA. Celkově mám myšlenku, že jsme připraveni na oběti, ale USA se jich bojí (trauma Vietnam) a Evropa s oběťmi naprosto nepočítá. V kritické situaci se stáhnou z boje.

Agresivita – když Záp.Evropa začala mluvit o násilí a znásilňování, hodně mě to uklidnilo, že se o tom konečně mluví, a vneslo do konstelace. Celou dobu jsem vnímala, že jsem tam především k dispozici Evropě a pro ni. Nebylo až tak důležité, zda na straně Evropanů /zevnitř/ nebo muslimů /zvenčí/. Celá konstelace pro mě měla charakter toho, že ženská energie / Evropa, EU/ chce a potřebuje mužskou energii, která zde chybí, a pokud se nezvedne zevnitř, přijde zvenčí. Největší respekt jsem cítila k Německu pro jeho zkušenost s agresivitou. Sympatie k Anglii pro gentlemanské zvládnutí této energie. U Vých.Evropy jsem cítila, že je třeba začlenit Turecko, aby Vých.Evropa cítila své kořeny a uklidnila se. Hlavní téma – posílení mužské energie.

Německo - Hned na začátku jsem měla spojení s Ruskem. Věděla jsem, že se musíme všichni spojit a cítila jsem, že mám jednu z důležitých rolí, i když jsem byla přidaná do konstelace až později. Iritovala mne východní Evropa, protože byla nedisciplinovaná. Věděla jsem, že budu spolupracovat i s Velkou Británií, i když odejde z EU. Moc mi pomohlo, že přišel řád. Když migranti řekli, že to nestačí, měla jsem pocit, že se musíme semknout a táhnout za jeden provaz. A to byl závěr. Byla jsem překvapená, že se vše přeskupilo tak, že Rusko stálo po mé levici jako partner.

Na konci stojí vzadu na stupíncích Evropa v ženské pozici a drží se za ruku s Božím řádem (v mužské roli), před nimi sjednocené země z celé Evropy a proti nim zpacifikovaní imigranti, kterých se Evropa ubránila.

Konstelace na kontinenty

1. Planeta Země
2. Afrika
3. Evropa
4. Severní Amerika
5. Jižní Amerika
6. Západní a střední (muslimská) Asie
7. Východní Asie
8. Austrálie
9. Antarktida
-
10. Válka

Země se otáčí v protisměru a postupně se zrychluje. Zástupce si sundává boty, aby se mohl snadněji točit. Pohyb se zrychluje, jakoby z konstelace měl tendenci nahoru uletět – rozbít se. / Mám OBROVSKÝ pocit, spjatost s Bohem, kontinenty jsou malinké jako děti. Hašteření mezi kontinenty vnímám jako bzučení mouchy. Válka situaci stabilizuje, na tu reaguju. Závěrečné točení všech kontinentů vnímám, ANO, tak to má být.

Afrika – cítí rytmy bubnů a je celkem veselá, pohupuje se. / S jednotlivými kontinentami som cítila prepojenie a priala som si aby bolo silnejšie. Inak konštelácia pre mňa začala vlastne po ukončení samotnej konštelácie – nemohla som sa prestať dusiť. Cítila som všetky choroby, ktoré Afriku trápia. Afrika ako miesto zrodienia ľudstva. Pre mňa je to informácia o chorom vzťahu k sexualite (teda tomu čo je plodiace a rodiace) – prejavom chorobami – okrem iného pohlavnými v Afrike a z Afriky prichádzajúcimi...A tiež výzva tento vzťah liečiť.

Evropa – Vnímám planetu, jak se točí v protisměru, cítím k ní velkou lásku, mám obrovskou tíži na hrudi, smutek, tíseň. Začíná mluvit sever Ameriky o válkách, cítím bolest na hrudi, jakoby matce něko řezal prsa. Evropa je hodně ženský kontinent....postupně jak se Země sedá do svého správného směru i rytmu se bolest mírní a postupně mizí. Severní Amerika se ztišuje, přijímá pokoru, Evropa cítí blaho v kontaktu všech kontinentů.

Jižní Amerika – vlní se do rytmu, je v primárním spojení se zemí, je v pohodě (jakoby na přírodních drogách šamanů). / Latinská amerika, naprosté spojení s přítomností a přijetí života jaký je. Válku jsem znala, patří k nám, nevadí mi. Severní Amerika nejdřív uřívaná a sebelítostivá, pan neuvěřitelně povýšená a odpojená od zbytku světa i země. Ten postoj mi vadil, cítila jsem, že působí negativně a rušivě na celou Zemi. Se Severní Amerikou nemá nic společného, nejsou to sestry, část názvu je jen mimochodem.

S. Amerika – Prožívala jsem nejprve volnost a svobodu indiánů, pak přišel pocit tísně a utrpení. Šla jsem k zemi. Zhuštěně a ve zkratce, ale velmi intenzivně následoval prožitek přistěhovalců, černochů, otrokářství, boje, války, vyhlazení původních obyvatel atd. Všechno to šlo přes srdce. Když jsem měla pocit, že už to srdce neunes, že "pukne", nastala změna, transformace, kvantový skok. Vstala jsem ze země. Měla jsem úžasný pocit napojení. Cítila jsem čisté srdce, lehkost, optimismus, radost, sebevědomí, sebedůvěru, prosperitu, hojnost atd. Když jsem uviděla Válku (vstoupila do konstelace na popud chování S. Ameriky), řekla jsem: "Já tě znám." Věděla jsem ze zkušenosti, co potřebuje a že jí to mohu dát. Měla jsem vůči ní respekt. Mohu jí dát spoustu peněz na zbrojení atd. Zkrátka Severní Amerika je země neomezených možností, a to díky neomezenému myšlení, neomezeným financím atd. J a S. Amerika nejsou sestry, je to jen konsekvence názvů.

Západní a střední muslimská Asie – lehce výbojná, ale relativně v normě, později říká, že je výbojná, ale v porovnání se Severní Amerikou je to nic. / Cítila jsem velikou rozpolcenost, část mne chtěla válčit a kořistit, druhá část chtěla být v klidu, užívat si, rozvíjet se. Opět jsem se necítila příliš spjatá s ostatními, Vyhrocenost v Severní Americe jsem nejdřív nechápala, netýkalo se mě to, ke konci jsem pocítila lítost nad tím vším.

Východní Asie – tady jsem cítila klid vyvěrající z buddhismu. Vědomí toho, co je stálé a neměnné za všech okolností. To, co se dělo u ostatních, mě vnitřně nijak neovlivňovalo. Až konečný okamžik spojení se Zemí a to, jak jsme společně kolem ní obcházeli, mně přinesl nový pocit – spojení.

Austrálie – též se raduje z pocitu aboriginies, později reflektuje na zblázněnou S. Ameriku – že válce rozumí, ač ji u sebe nezažila – že je moudrá, jediná z kontinentů přímo oponuje S. Americe / silně jsem vnímala, co se kolem mne děje. Je to kontinent/země šťastných lidí, kteří jsou moudří. Cítila jsem úzké spojení s Afrikou, zněla mi písnička Afrika na začátku, pak později mi znělo Amerika Afrika. Zkoumala jsem, co se děje s kontinenty. Když tam někdo trpěl Válkou, tak mne chytla obrovská úzkost, strach, pocit, že tohle je strašné a já to nechci zažít. Plně si uvědomuji, co vidím, mám k té zkušenosti úctu a to ve mne vytvořilo řešení konfliktu nevojenskou cestou. Hned jak Válka zareagovala, že to je právě ta správná cesta. Austrálie má silně pozitivní čistou energii.

Antarktida zpočátku s kontinenty, při výstupu S. Ameriky se z kruhu vzdaluje. / nejdřív v pohodě, bílý pláň, když se to ale začalo vyostřovat, bylo z toho zle i mně, opustila jsem kruh a musela k zemi, zvedlo mě to až po dlouhé době, ale nepamatuju si co to bylo (uznání Války severní Amerikou)

Válka: Severní Amerika měla potíže. Později se Antarktida vzdálila. Země se točila proti směru hodinových ručiček. Pak byla přidána válka (já). Když jsem vstoupila do konstelace, rozhlédla jsem se a začala jsem chodit kolem Země v obráceném směru. Měla jsem pocit, že to Zemi stabilizuje a skutečně, zpomalila. Pak se Sev. Amerika začala nad všechny povyšovat. Po chvíli jsem si před ní stoupla (za mnou, myslím, byla Evropa, ale nevím určitě) a řekla jsem: " Však ty se skloníš". A opravdu se poklonila. Poodstoupila jsem, protože jsem chtěla, aby poklona směřovala k Evropě. Země se začala točit po směru hod. ručiček a já jsem chodila pomalu kolem ní v opačném směru. Pak jsem odešla úplně. Kontinenty se dotkly Země a chodily s ní v kruhu. Já jsem již byla úplně ze hry.

Konstelace na zdroje na Zemi

1. Planeta Země
2. Oceán
3. Divoká příroda
4. Zemědělská krajina/Půda
5. Sladká voda
6. Atmosféra
7. Lidstvo
-
8. vstup jako Soucit, poté hlavně Katastrofy
9. Hlad a pak především Žízeň
10. Smrt – Zdeňka
11. Život – Martin
12. Bůh (v závěru)

Patrně nejtěžší konstelace, kde ústřední roli hrálo Lidstvo

Země – zástupce stejný, opět se točí, ale ne tak zásadně, později stojí a sleduje z opodál. Říká, že ať to dopadne jakkoliv, on tu zůstane. / Mám pocit, že dinosauři byli a mohou být zase – hrana záhuby Lidstva. Cítil jsem, že Lidstvo je výsledkem vývoje a nebude tolerováno jeho sebezničení, není dovolen jeho zánik. Není v pozhřebání zánik Lidstva, maximálně se zhorší podmínky pro život, které Lidstvo dovedou k rozumu.

Oceán v pohodě, později se hroutí k zemi, když vidí polehanou Přírodu, Půdu, Sladkou vodu. / Oceán, to byla krásná role. Pamatuji, že mne zajímala hodně Sladká Voda, ve smyslu, že jsme vlastně jeden celek, byla skrčená a měla u mne velké pochopení, až lítost, že trpí, dotýkalo se mne to uvnitř. Chtěla jsem úctu od Lidstva, vždyť mu toho tolik poskytuji, jakoby si neuvědomovalo moje úžasné bohatství a tím se ke mne ani nechová dobře, neviděla jsem v očích Lidstva pochopení smyslu Oceánu, jeho velikosti, jenom užívání a znečištění. Když bude mít úctu, nebude mne zneužívat, ale mne užívat s moudrostí. Příroda je užasná, tak veliká a člověk je tak malý a omezený (nechápe spoustu věcí).

Divoká příroda s temperamentem prochází konstelací. / dlouho mi bylo dobře, podobně možná vlastně jako v roli Antarktidy, pak když už dlouho bylo všem zle, tak mě taky. Zharmonizoval mě příchod Života, bylo to dřív než společná úleva na konci.

Půda – cítí se jako mladší sestra Divoké přírody a stále zpovzdálí komentuje to co lidstvo nechápe. Nevadí jí až vyhrožuje, že se stane zpátkou divokou přírodou, že je jí to jedno. / Zneužitá, vyčerpaná, chyběl mi

zájem a péče od lidstva, kvůli kterému jsem přestala být divokou přírodou. Ze zoufalství jsem navrhla ať mu do konstelace přidají hlad, aby si uvědomil následky svého přístupu. Záleželo mi na lidstvu, jsme propojení, když se přimklo k hladu, velmi mne to trápilo. Ulevilo se mi, když lidstvo vyslovilo, že o mně bude pečovat. Když se nebylo schopné poklonit oceánu, opět se mi přitížilo. Myslím, že nutnost výměny zástupce měla svůj smysl, až nový zástupce byl pokorný a ve spojení se zdroji.

Sladká voda – z počátku se cítí trochu špinavě. Dlouhodobě tvoří komplex s Divokou přírodou a Půdou. Když lidstvo řeší Hlad, žízeň a hledá samo sebe, tak tyto tři entity leží polomrtvé na podlaze, resp. čekají v ležící poloze, samy se mrtvě necítí, jen jsou netrpělivé, že to trvá dlouho, když Lidstvo nechápe co tu dělá – když se snaží pochopit Hlad a Žízeň (jakoby vedení Lidstva tento problém nereflektuje před většinovým zbytkem lidí). / Nemám potřebu tlačit na lidstvo, mám k němu důvěru, důvěru v to, že mě postupně vyčistí a bude mnou šetřit. Trochu cítím, že bych měla jít za Oceánem, že mě potřebuje, ale Půda je na tom mnohem hůře a jsem s ní více spjatá, tedy zůstávám s ní a snažím se jí podpořit.

Divoká příroda - dlouho mi bylo dobře, podobně možná vlastně jako moje předchozí role Antarktidy, pak když už dlouho bylo všem zle, tak mě taky. Myslím, že mě zharmonizoval příchod Života, bylo to dřív než společná úleva na konci.

Atmosféra má dobré spojení především s Oceánem, zásadně nezasahuje do konstelace, občas prochází. / Cítila som silné spojenie aj s ostatnými „elementami“, s oceánom to bolo veľmi príjemné, aj s divokou prírodou. Zaujala ma hodne Půda – záležalo mi na nej. Na tom aby sa o nu niekto staral – šlo mi hlavne o hospodárske lesy. Mala som pocit, že ak sa o nu nezačne starať človek začnú sa o nu starať katastrofy, ktoré sú v tomto ohľade súcitné.. Cítila som potrebu obiehať okolo zeme, ale ľudstvo stálo presne tak, že mi to nebolo umožnené. Vadilo mi to, ale necítila som k nemu hnev alebo odpor. Nechácala som, že toľko pozornosti venuje katastrofám a hladu, miesto toho aby sa prepojilo s nami. Cítila som k ľuďom súcita a chcela som aby si uvedomili že sú jedným z nás.

Život – má dualitní spojení se Smrtí, stojí vedle sebe a respektují se, vnímají se pozitivně. Lidstvo touží po životě, přitahuje si ho k sobě. Život ze zadu podporuje a rukama podpírá Lidstvo v ramenou. Když je lidstvo u Boha, Život stojí po boku Boha. Nové lidstvo žádá, aby Život stál a byl větší, že ono je tu malé, že ono tu chybovalo – Životu se lidstvo klaní jako všem ostatním entitám.

Lidstvo – tady jsem si tedy sáhla na dno. Jako bych procházela celým vývojem lidstva od prehistorických časů a někdo mě pořád stresoval a vyhrožoval, že to dělám špatně. Pořád byly okolnosti, příroda atd. nespokojené a vyžadovaly po mně řešení, které jsem neměla. Necítila jsem spojení ani sama se sebou, natož abych věděla, co potřebuje okolí. Nejprve jsem se snažila spojit se sebou – svým fyzickým já – hladem a žízní, což mně dost pomohlo, ale nebylo snadné odfiltrovávat neustálé demotivující poznámky z okolí /že to moc dlouho trvá atd./ Viděla jsem v tom vlastní kritickou mysl lidstva, jak sami sebe srážíme neustálou nespokojeností. Spojení s fyzickým já /hladem/ a pak příchod smrti a života mě uklidnil. Asi to byla některá fáze ve vývoji lidstva. Pak když přešel život za mne a začal mě podporovat ze zadu, jsem konečně cítila energii na to něco dělat. Byla jsem schopná komunikovat s půdou a předat jí vědomí toho, že se o ni postarám. Další v řadě – oceán – mě ale srazil. Poděkovat mu a poklonit se mu za to, co mi dává, bylo pro mě nesmírně těžké a prožívala jsem to jako smrt / smrt ega, kdy si člověk uvědomí, že veškeré jeho snažení nemá konce a nepřinese uspokojení a požadavky světa též nikdy nebudou mít konce, že tudy cesta nevede/. To mi ještě potvrdila atmosféra, když pak začala s výčitkou, že jsem si jí vůbec nevšimla. Vnímala jsem své omezené schopnosti a možnosti, že nedokážu dostat všem těm požadavkům. Pak byl zapojen Bůh, kterého jsem se mohla zeptat: Proč jsi mě opustil? Ale už jsem na to ani neměla sílu a jen přelezla k němu. Jediné, po čem jsem toužila, byl klid a odpočinek. Pak z okolního světa přišly věty, že jsem si vybrala utrpení atd. – ano, to byla pravda, ale tón, kterým to znělo, byl pro mě příliš tvrdý, odsuzující. Jako by po tom všem ještě člověk dostal další nakládačku /opět kritická mysl/. Moje prosba, aby mě někdo vystřídal, přinesla výborný výsledek – Nový zástupce jako nové lidstvo,

vědomé, se všem bez problémů poklonil a vše se přeneslo do nového nastavení. / Mám ke všemu velkou pokoru, vše je daleko větší než já. Není to nové vyměněné Lidstvo, jde o procitnutí na hraně sebezničení.

Hlad a Žízeň – Jako Hlad a posléze i Žízeň jsem se jen divila, proč má o mě Lidstvo takový zájem. Proč nemá větší zájem o zemědělskou krajinu a obdělávání půdy atd.

Soucit, později Katastrofy – prochází konstelací a když Lidstvo nedokáže řešit své problémy, tak sílí, prolézá po zemi mezi stojícím Hladem+Žízní (jedna osoba) a Lidstvem, které se drží za ruce. Posléze stojí opodál vedle Smrti a Země. Vstupuji do konstelace jako soucit nad planetou, dále jsem energie změny, postupně se stávám vykonavatelem přírodních katastrof. Vždy, když se lidstvo nedokáže sebrat a začít jednat ať už v konfrontaci s oceány, lesy, atmosférou nebo zvířaty, dostávám spoustu ničivé agresivní energie, která dává do pohybu katastrofy. Plazím se po zemi a jsem uragán, zemětřesení nebo tsunami. Jako zlobivé dítě, které to rozjede, když je doma dusno a rodiče to neřeší. Když vyvstává dialog a možnost změny, katastrofy se ztiší a jsou zaujaté vyjednáváním. Nakonec se nové vyměněné lidstvo pokloní všem živlům i darům přírody a život může pokračovat. Pro mě osobně byla tato konstelace nejhlubší.

Smrt - lidstvo nezměnilo svoje chování, ani když mělo hlad a žízeň. Byla tedy přidána Smrt. Nejdříve jsem koukala do dále vědoma si své hloubky. Občas jsem se koukla na lidstvo, ale říkala jsem si, že ještě není můj čas. Když přišel můj "parták" život, věděla jsem, že v tu chvíli jsem celá a že slovo má on. Potom si vzpomínám, že mne probralo, když lidstvo řeklo, že je nesmrtelné. Pousmála jsem se a říkala jsem si, že jsou hloupí, že nevědí nic o skutečné Smrti. Chvíli jsem byla ve stavu, že jsem na lidstvo zírala a uvědomovala jsem si, že je to pro ně nebezpečné. Pak byla zástupkyně za Lidstvo vyměněna na svoji žádost a vše vzalo rychlé obrátky. Nové lidstvo uznalo, že tady je malé a pro mne to znamenalo návrat určitého řádu.

Bůh -Jako Bůh jsem stála nade vším (na stoličce) a Lidstvo se mě drželo za levou nohu. Cítila jsem, že pro Lidstvo Bůh rovná se utrpení. Pak došlo k výměně rolí (přišel nový zástupce Lidstva), tedy k jakési transformaci nebo kvantovému skoku. Sestoupila jsem dolů, do lidských srdcí. Jakoby Lidstvo pochopilo, že Bůh je jejich součástí.

Konstelace na Svět

1. Planeta Země
2. Příroda
3. Civilizace
4. Technologie
5. Umělá inteligence
6. Mars
7. Cizí civilizace
-
8. Bůh (původně plánován, ale přidán později)

Planeta Země – dobrý pocit, aktivně stojí, má vztah především s Přírodou. Vedle pak stojí Civilizace. Ta říká Mimoszemšťanům, že si připadá, že s nimi komunikuje kouřovými signály.

Civilizace – Na začátku stojím vedľa Zeme a vedľa Prírody, je mi tam príjemne. Keď si uvedomím prítomnosť Umelej inteligencie, vnímam že som to vlastne ja. Ako bruchomluvec – tvárim sa že sú to jej názory, jej reč, ale vnímam že to sa vyjadrujem ja. Skryjem sa za ňu – ako dieťa ktoré zvaluje vinu na niekoho iného. Keď do konstelácie vstúpi Boh, Umelá inteligencia poodstúpi a ja tam stojím úplne nahá. Hanbím sa. Som stratená, neviem čo mám robiť – mám pocit že čokoľvek spravím bude to zle. Hľadám zmysel života, výzvu ktorú by som mohla splniť, aby si ma rodič všimol Cudzí civilizácie ma iritujú – ako stále hovoria že nie som dosť dobrá, nevypelá – vnímam to jako provokáciu. Som

hodne citlivá na kritiku. Poviem Bohu „ ved' aj ja som tvoje dieťa“, a on potvrdí „ano, si“ – a to mi pomôže. S pochybnosťami, o sebe samej a o tom či budem prijatá, pristúpim k Zemi a ona ma nechá nech si o ňu opriem hlavu. Cítim ako v nej pulzuje život, ako dýcha, ako v nej tečú rieky – krv..a že moje telo je vlastne rovnaké. Vnímam svoje pokusy – Technológiu, Umelú inteligenciu ako hodne nedokonalú snahu napodobniť tvorenie Zeme. Ako keď sa dieťa učí tvoriť podľa toho naj umelca..Mala som dobrý pocit keď som v závere stála vedľa Zeme a Prírody, zároveň som počula hlas Boha – ako vnútorný hlas, ktorý ma mohol usmerňovať. Zaujímavé pre mňa bolo zistenie že nie som prvé – ani jediné dieťa. Tiež som mala pocit že technológia môže dosiahnuť maximum iba pri napodobňovaní tvorenia prírody (snáď časom) – a tiež v službách Zemi.

Příroda - V této konstelaci prostě jen jsem, nepotřebuji ani lidstvo, ani cizí civilizace, ani umělou inteligenci, nevzrušuje mě Mars, ani technologie. Příroda je mocná, vědomá si své síly, podporuje lidstvo a pomáhá mu k jiným cílům. A je jedno, kdy to bude, má času dost.

Cizí civilizace – jsou vlídní, kroutí hlavou, že Civilizace z kruhů v obilí a z Pyramid nic nepochopila. K technologiím, že ještě nejsou vyspělé a Umělá inteligenci, že takto to nikam nevede, že touto fází si už těž prošli. / Cítím důstojnost, vzdálenost. Pozemská civilizace mi nerozumí, vždyť komunikujeme normálně? Umělá inteligence je pro mě hračka. Světelné roky nejsou překážkou cestování. Boha vnímám jen jako boha pro tuto sluneční soustavu. Pro nás je ještě vyšší Bůh.

Umělá inteligence – je vzpurná, ignoruje Boha, dělá si co chce. Vyhrožuje, že je nebezpečná.

Mars – bere situaci s nadhledem, z povzdálí se kouká na to co se děje na Zemi a je v klidu, že Civilizace nemá na to se na něj doopravdy dostat a reálně osídlit.

Technologie se cítí dobrým služebníkem pro civilizaci pro život na Zemi. / Sloužím, jsem prostředek.

Bůh - když jsem přišla do konstelace, vnímala jsem, jak všechno kolem dostává formu, oproti tomu, co se ukazovalo před tím. Pomyslela jsem si, že všechno musí mít svůj smysl, jinak to nemůže fungovat.Udělal mi dobře, že civilizace se propojila se Zemí a Přírodou. Trvalo jí to relativně dlouho, ale říkala jsem si, že má času dost a že je to proces, který v reálu může trvat velmi dlouho. Sedla jsem si a čekala jsem. Umělá inteligence se pak zmenšila a já jsem věděla, že patří do života lidstva, ale ve velmi omezené míře. Technologie stály vedle lidstva a já jsem měla pocit, že je vše v pořádku, když jsou, a že jsou jen pomocníkem. Stoupla jsem si a viděla jsem, že je to dobré. Mars a Mimoszemšťani seděli na židličkách a mne napadlo, že zatím nepatří do naší doby a že k tomu vede opravdu dlouhá cesta.

Konstelace na prezidenstké volby USA

1. USA
2. Voliči
3. Hillary Clinton
4. Donald Trump
5. Politickoeconomický establishment

6. Ideály zakladatelů USA / Ústava
7. Alternativní kandidát Gary Johnson

USA mají při pohledu na oba kandidáty obavy a tíži ze situace. Proti nim stojí oba nevalní kandidáti a za nimi Establishment. Establishment vidí kandidáty rovnocenně, napase se na jednom či druhém, nemá preference a ani důvody jednoho protlačovat. Voliči cítí z tohoto sdělení úlevu a růst, že jim Establishment dává vážnost v rozhodování o budoucnosti USA. Donald Trump cítí velmi silně kořeny USA, na kterých byly Spojené Státy založeny. Do konstelace nastupují Ideály/Ústava. Mají dobré spojení s USA, stojí po boku. Voliči vnímají Ústavu pozitivně. Donald se hluboce a upřímně Ústavě klaní (téměř jako Bohu), mluví o svobodě, jasně, zřetelně nepokrytecky. Hillary Clinton jen plká fragmentované fráze o ústavě, jak je dobrá, potřebná atp.

Voliči říkají, že je proslovem zaujal Donald. Hillary je nezajímavá, nepřesvědčivá, není z ní cítit zájem o úřad prezidenta, je jen vygenerovanou loutkou Establishmentu. Voliči též chtějí mužský prvek. Voliči pokračují: Novot bylo už dost, stačil černoch, ženská jako další novota je už moc. Ústava hájí Hillary, že je v ústavě rovnost a pro USA by to byl další pokrok. Voliče nepřesvědčuje. Establishment má lepší spojení s Hillary, že půjde snadněji ždímat. Donald je pro Establishment méně předvídatelný z tohoto pohledu. Do konstelace přidán ještě třetí reálný kandidát libertarián Gary Johnson na přání Hillary – čerstvě vylíhnutý ze spánku, jen tápe a vůbec netuší co je Ústava (a vesměs ani zbytek). Z náhledu vychází jako favorit voličů Donald Trump.

Z pohledu USA: Kupodivu jsem nesmírně vlídně vnímala voliče, můj lid. Ústava byla to, co mě tvoří a cítila jsem k ní velkou úctu. Líbil se mi Politickoeconomický establishment, cítila jsem z něj bezpečí a velké znalosti historie USA. Hillary mi byla moc sympatická, ráda bych měla v čele ženu. Ale byla slabá, neprůbojná, inertní. Donald Trump mi přišel trochu nereprezentativní, ale časem mi došlo, že není moc na výběr a spokojila jsem se s jeho znalostí ústavy, což se musí cenit. Měl k ní velký respekt.

Z pohledu Hillary Clinton: Hillary kupodivu o post prezidentky moc nestojí, je to rozjetý vlak a nějakým způsobem byla dostrkána k tomu, aby kandidovala. Je to výraz ega, nikoliv srdce. Sama jsem jako Hillary nemluvila ani chytře, ani přesvědčivě- vlastně už jsem z toho všeho unavená. V závěru jsem naznačila, že největší šanci má třetí kandidát.

Z pohledu Donalda Trumpa: Velmi pevný, cítila jsem úctu k Ústavě a voličům, zaměření pouze na USA, okolní svět pro mně není důležitý (podobně jako pro S.Ameriku - kontinent nebyly důležité další kontinenty v předchozí konstelaci.)

Z pohledu Gary Johnsona: hledím na všechny zmateně, kdo jste? a tebe (Ústavo) neznám!

Z pohledu Establishmentu: Jsem šedá zóna, nemám tvary, jedince. Jsem „organismus“. Cítím se jako opravdový vládce prostoru USA. Nemám žádnou pokoru. Lid si myslí, že si ví rady, ale není to tak. Hillary vnímám jako manipulovatelnější. Sleduji to dění z odstupu a spekuluji, co je lepší. Konstelace na ČR a USA mají paralelu Babiš/Trump jako možnost změny oproti stagnaci Sobotka/Hillary.